

§ 2.

Hovedgaarde maa ved Udstyknng ikke nedbringes under 60 Tdr. Land boniteret Maal efter den Jordbonitering, der lægges til Grund ved Udstyknngen. Ved en Hovedgaard forstaaes i denne Lov en Gaard, hvis Jorder er Hovedgaardstakst, og som ved denne Lovs Krafttræden har et Jordtilliggende af 60 Tdr. Land til Taksten 24 (boniteret Maal) eller derover efter Matrikulstaksationen, og som ikke er en fra en Hovedgaard udfilt Parcel.

Selvejerbøndergaarde maa ved Udstyknng ikke nedbringes under 12 Tdr. Land boniteret Maal med et Hartkornsbetøb af mindst 1 Tønde efter den Jordbonitering, der lægges til Grund ved Udstyknngen. Ved en Selvejerbøndergaard forstaaes i denne Lov et Afskbrug paa 1 Td. Hartkorn og derover, hvis Jordtilliggende enten helt eller for den væsentligste Dels Bedkommende er Bønderjord, og om hvilken det ikke for Ministeriet godtgøres, enten at Ejendommen er en Parcel af en Gaard, der lovlig er nedlagt eller ved hvis Udstyknng en Hovedparcel er ladt tilbage, eller at Tilliggendet er Jord, som ved Udstyknngen er holdt uden for, hvad der blev tillagt Gaardene, eller at Ejendommen helt eller for den væsentligste Dels Bedkommende er dannet af Fæstjord, der i Henhold til Lov om nogle Forandringer i Fæstelovgivningen af 19de Februar 1861 § 2 er udtaget til fri Raadighed som over Hovedgaardsjord. Som Selvejerbøndergaard betragtes med Hensyn til Udstyknng endvidere enhver Ejendom, paa hvilken der ved tinglæst Deklaration eller paa anden Maade er lagt særlig Forpligtelse til at behandles overensstemmende med Lovgivningens Forskrifter om Bøndergaarde.

Pligthouse maa ved Udstyknng ikke nedbringes under 1½ Td. Land boniteret Maal. Ved et Pligthus forstaaes i denne Lov et Afskbrug, paa hvilket der hviler Forpligtelse til at opretholdes som Husmandsbrug.

Ved Udstyknng af Fæstegaarde under et Gods gælde fremdeles Reglerne i Loven af 9de Marts 1872 §§ 1 og 2, dog at Hovedparcellens mindste Størrelse efter § 1 fremtidig fastsættes til 12 Tdr. Land boniteret Maal med et Hartkornstilliggende af mindst 1 Tønde.

Samlede Fredskovsstrækninger maa ikke udstyffes i mindre Lodder end paa 100 Tdr. Land geometrisk Maal, og kunne saadanne samlede Fredskovsstrækninger, der allerede ere mindre end 200 Tdr. Land, ikke ved Udstyknng deles. Hvorvidt en Skov, om hvis Udstyknng der er Spørgsmaal, er en „samlet Fredskovsstrækning“, afgøres af Landbrugsministeren.

§ 3.

Landbrugsministeren er bemyndiget til at fravige de i § 2 fastsatte Indskrænkninger i Retten til Jords Udstyknng i følgende Tilfælde:

naar den paagældende Ejendoms Jordtilliggende har en saa spredt Beliggenhed eller er af en saa uforholdsmæssig Størrelse, at en yderligere Udstyknng maa anses for hensigtsmæssig,

naar de stedlige Forhold gøre det ønskeligt, at Jord frafilles Ejendommen til Udlægning af Husmandsbrug, i hvilket Tilfælde der bliver at paalægge de udlagte Lodder tinglæst Forpligtelse til at opretholdes som saadanne, hvilken Forpligtelse kun kan ophæves af Landbrugsministeren efter Kommunalbestyrelsens Anbefaling,

naar en købstadlignende Bebyggelse er opstaaet i Ejendommens Nærhed,

naar Jord ønskes frafult til offentlig Brug, samt for Fredskoves Bedkommende, naar særlige Omstændigheder efter Landbrugsministerens Skøn tale for en yderligere Udstyknng.